

zitter of secretaris der societeit „de volksvrienden”, aan den raad over te leveren.

Bij den raad was een protest van een lid der societeit „de volksvrienden” tegen het op 17 November in die societeit gebeurde ingekomen. De raad vond dit protest zoo belangrijk, dat hij afschriften zond aan de deputatie der stad in Den Haag, den baljuw en het comité van waakzaamheid en werkelijk geeft het stuk een lang niet onaardig beeld van zulk een clubvergadering. Toen het lid binnen kwam, was de zaal al vervuld van woest getier. Hij hoorde, welke eischen men aan het stadsbestuur van plan was te stellen en verschrikte daardoor zoo, dat hij dadelijk de vergadering wilde verlaten. Dit werd hem echter met geweld belet. Hij wist nu tot den voorzitter Van der Palm door te dringen, die hem naar de commissarissen van orde bracht. Deze bleven evenwel hardnekkig weigeren hem uit te laten, hoe de voorzitter ook zijn best voor hem deed. Door deze tegenwerking woedend geworden, protesteerde hij nu herhaaldelijk met luider stem tegen al hetgeen in de vergadering besloten mocht worden. Burger De Haas stelde daarop voor hem te laten gaan, daar men toch niets aan hem had. Ook dit mocht echter niet baten. Hij moest tot kwart over drie blijven tot groote ongerustheid van zijn vrouw en kinderen. Dit lid bevestigde ook de benoeming der commissiën om de schutterijen van Den Haag, Delft, Gouda, Dordrecht, Delfshaven en Schiedam te gaan roepen. Zij werden voorzien met credentialen der societeit. Hij had ook nog gehoord, dat een grenadier der schutterscompagnie was komen verklaren, dat hij bevelen om te schieten van zijne officieren met zijn kameraden niet zou opvolgen. Zij zouden den kogel van de patroon afbijten en met los kruit schieten. Deze woorden waren met luid gejuich begroet. De grenadier had daarop geheimhouding gevraagd, waarop geroepen was: „Gij zijt het niet geweest. Wij kennen u niet.” Vervolgens had een lid der societeit nog verklaard, dat als wethouders het in den kop kregen de poorten te sluiten, hij achter zijn huis nog een vlot had, waarmede men op de singels en vice-versa kon komen, zelfs met 30 man tegelijk. Daarna was algemeene geheimhouding beloofd en de vergadering door den voor-